

A külügyi Bizottság támogatja az NDK béke-javaslatait

Az országgyűlés külügyi bizottsága Szirmai István elnökletével pénteken ülést tartott a Parlament Gobelintermében. Az ülésen részt vett Vass Istvánné, az országgyűlés elnöke és dr. Beresztóczy Miklós, az országgyűlés alelnöke.

Szirmai István bejelentette, hogy a Német Demokratikus Köztársaság népi kamarája külügyi bizottságának elnökétől levelet kapott, amelyhez csatolta az NDK kormányának az európai államok kormányaihoz intézett felhívását az európai biztonság biztosítására vonatkozólag. A bizottság a felhívást megtárgyalta, s határozatban rögzítette, hogy támogatja az NDK kormányának törekvéseit, amelyek Európa biztonságának, a béke megőrzésének ügyét szolgálják. A határozatról a külügyi bizottság elnöke válaszelevelében értesíti az NDK Népi Kamarája külügyi bizottságának elnökét.

Újításokért 126 millió

Az Országos Találmányi Hivatalban elkészült az újításokról szóló, 1965. évi statisztikai jelentés. 1965-ben 192 691 újítási javaslatot nyújtottak be, ebből 102 848-at elfogadtak és 81 839-et megvalósítottak.

Összesen 126 millió forint újítási és közreműködési díjat fizettek ki. A legtöbb javaslatot a Kohó- és Gépipari Minisztérium területén nyújtották be, számszerint 66 400-at.

A Szeged városi tanács ülése

(Folytatás az 1. oldalról.)

zetek mindent megtesznek a lakóházépítési célok eléréséért. Hangoztatta, hogy a tervszolgáltatásnak és az anyagellátásnak igen fontos a szerepe, s nélkülözhetetlenek ahhoz, hogy az építők jó munkát végezzenek. Kószó József, az IKV igazgatója az egységes házkezelési eljárás kérdéseit vázolta.

Kurucz János az Építésügyi Minisztérium képviselőjében szólt fel. Országosan is igen jelentős kezdeményezésnek ítélte a szervezett magánépítkezések programját Szegeden. Bejelentette, hogy az Építésügyi Minisztérium Lakás- és Kommunálisgazdálkodási

Főosztálya a lehetőségek szerint támogatja a lakásépítési program megvalósítását Szegeden.

Szebellei Mihály, az EM Szegedi Tervező Vállalat vezetője részletesen beszélt a gazdaságos, célszerű építkezések jelentőségéről. Igen fontosnak ítélte olyan lakástípusok tervének elkészítését amelyek az igényekkel összhangban vannak, gazdaságosan megvalósíthatók és a városrészbe ille- nek. Kiemelte a többszintes társasházak építésének előnyét. Dunai József több építési problémáról beszélt. Szinte valamennyi felszólaló említette és elítélte a telekspekulációt, s a szanálásokkal, kisajátításokkal kapcsolatos visszaosságokat.

megépülő mintegy 1800 lakásból 1200 lakás, a családi házakban megépülő 1000—1200 lakásból pedig 400 közművesítést kíván. Ezek költsége a községfejlesztési alap koncentrációjával biztosítható. Ezért a városi tanács felkérte a kerületi tanácsokat, hogy a magánlakás-építés során felmerülő közművesítéshez évenként 2 millió forinttal járuljanak hozzá.

Utasította a tanács végrehajtó bizottságát, hogy a magánlakás-építkezéseknél is fordítsanak figyelmet az úgynevezett kapcsolódó létesítményekre, úzletre, óvodára stb. Ezeket az úgynevezett kapcsolódó létesítményeket az állami lakás-építésre érvényes normák figyelembevételével kell megvalósítani. A tanács felkéri a KISZÖV és a MESZÖV elnökeit, hogy a magánlakás-építési területek igényeit kiszolgáló kereskedelmi és szolgáltató üzletek létrehozásában legyen segítségére a városi tanács végrehajtó bizottságának. A tanács felkéri az Építésügyi Minisztériumot arra is, hogy mind a tervezési, mind a kivitelezési kapacitás biztosításával hatékonyan támogassa a magánlakás-építési célkitűzés megvalósítását Szegeden.

Határozat a lakásépítési programra

A tanács a tennivalókra határozatot hozott, s elfogadta a végrehajtó bizottság előterjesztését a magánlakásépítési programra. Az építőipari kapacitástól függően a város területén magánépítkezésekből 2800—3000 lakás épül. Ebből többszintes társasházban 1800, egy-kétszintes családi házban pedig 1000—1200 lakás építhető.

A tanács utasította végrehajtó bizottságát, hogy építésügyi szakigazgatási szerve útján gondoskodjék az építési területek kijelöléséről, az építési telkek kialakításával kapcsolatos műszaki vizsgálatok elvégzéséről és jóváhagyásáról. Kimondotta a tanács, hogy a helyi szövetkezeti kivitelezők építőipari kapacitását társasházak építésére kell felhasználni. A magánlakásépítési bizottság tevékenységének útján biztosítani

kell, hogy a lakáspolitikai, lakásgazdálkodási elvek ki- fejezésre jussanak a magánlakás-építésben is. A lakások elosztásánál előnyben kell részesíteni az egészségtelen körülmények között élőket, a KISZ-fiatalokat, az üzemi munkásokat.

Megállapította a tanács, hogy a harmadik ötéves tervben a társasházakban

Készül az ország népe a felszabadulási évfordulóra

Befejezéshez közelednek szerte az országban április 4. méltó megünneplésének előkészületei. A megyékből érkezett jelentések szerint számos helyen megünneplésének emlékezen disz a városok, falvak lakossága az

évforduló történelmi jelentőségéről, sokfelé ünnepi tanácsuléseket hívnak össze április 4. előestéjén. Impozáns színfoltja lesz az ünnepi eseményeknek a Kommunista Ifjúsági Szövetség új tagjainak fogadalomtételé- le, amelyre bensőséges özszejöveteleken kerül sor. A fiatalok a helyi ifjúsági szervezetek régi tagságának jelenlétében tesznek fogadalmat a KISZ zászlajára. A munkásfiatalok, a középiskolások és az úttörők csoportjai lakóhelyükön virágokat visznek a felszabadító harcok során elesett szovjet hősök és más nemzetek fiainak sírjára, április 4-én pedig megkoszorúzzák a szovjet katonák emlékműveit, az emléktáblákat.

A hétfői ünnepnap törté- néseit vasárnap este több megyében a KISZ-fiatalok fáklyás felvonulása vezeti be, a helyi KISZ-szerveze- tek egész sora indít hálá- stafétákat szűkebb hazájá- ban a községek, városok- kon át a megyeszékhelyre. A kétnapos ünnep gazdag programjában kulturális rendezvények, sportverse- nyek, munkás-paraszt talál- kozók szerepelnek, sokhe- lyütt új létesítményeket, közintézményeket avatnak. (MTI)

A föld bizalmában

Egyre igényesebbek vagyunk: a föld művelése sürgeti a paraszti kezek művelését. No, nem azért finnyásko- dik a föld, hogy végre lemossa a paraszti munka úri kereszttségben kapott rossz zöngéjét; vagyis azt, hogy „nem kell ahhoz tudomány, csak baromi erő”. Csupán mai jussát követeli; nagyzemű jussát. Hiszen a termőföld még nad- rágszíjnyi gyermekségében is megkívánta, hogy bizalmába férközzön a gazda, ismerje csinját-bínját. Most meg ezer- holdas felnőtttségében sokkal szigorúbb: csak szakavatott kézre hallgat.

Ma már aligha van olyan parasztember, aki ne tudná, hogy valóságos élete, mikrobiológiája van a talajnak. A baracknál meg a fa „egyéniességéről” beszélnek a szakembe- rek, állandó iskolázást követel a növényvédőszeresek, műtrá- gyák használata. Valóságos tudomány ma már a föld mű- velése.

Nos, e tudomány helyi iskolájául ajánlják a szakembe- rek az üzemi mezőgazdasági szakköröket. A paraszti ön- képzés e formája nem újdonság, mintegy másfél évtizede szervezik, szorgalmazzák. Csongrád megyében az utóbbi 5 év- ben 15—25 kör működött, mintegy 700 taggal. Pedig körül- belül 7 ezer szakmunkás vagy betanított munkásunk dolgo- zik a mezőgazdaságban, akiknek — sőt a tapasztaltabb gaz- dáknak úgyszintén — szakkörökben lenne a helye. Mintegy ezer agronómus, mezőgazdasági technikus vállalhatná e mozgalom magvetőjének szerepét.

A szocialista nagyzemű gazdaságok fejlődése, a harma- dik ötéves terv mezőgazdasági feladatai nemcsak megteremtették a szakköri mozgalom létjogosultságát, de valósággal követelik az önképzés eme iskoláit. A gépi tech- nológia és kemizálás térhódítása, a közös telepítésű gyü- mölcösök és fejlett kertészetek gondozása, növényvédelme, az állattenyésztésben alkalmazott tápszeres helyes adagolá- sa — ma már szekundát ad a hagyományos paraszti gaz- dálkodásnak.

Nos, e felismeréstől csupán egyetlen lépés — igaz, a nehezebbik — az üzemi mezőgazdasági szakköri élet meg- teremtetése. A szatymazi baracktermelők korábban példát mutattak abban. Öttömösön szintén tapasztaltam, hogy a gyümölcsfák „anatómiájáról” beszélő előadónak mennyire letek a szavát a parasztlak. Sőt vitatkoztak vele. A szak- tudás igénye tehát megvan. De mi a serkentője? Ne tévesszük szem elől: a fent említett embereket nem valami eszményi vonzalom, „paraszti „hobby”” csalta az előadá- sokra, hanem a személyes anyagi érdekelttség. Hiszen egy- egy este fáradságával szerzett szaktudás busásan fizet a háztáji gyümölcsökben, vagy kertészetben. Miért hangsú- lyozom ezt? Azért, mert amíg a tsz nem juttatja érvényre valamilyen módon ezt az érdekelttséget, addig aligha sike- rül hasznos, hosszú életű szakköri mozgalmat teremteni.

A kérdés üzemszervezési oldala tehát az: mennyire ér- tik meg és mennyire ösztönzik a gazdaságvezetők mind- ezt? S itt — bár elsőbbsége van az önképzés megtérülésé- nek — az sem mellékes: hogyan becsülik a szaktudást a tsz vezetők, biztosítanak-e megfelelő helyiséget a szakkörök- nek, témakörük szervesen beilleszkedik-e a gazdaság jelle- gébe és termelési feladataiba, filmekkel fokozzák-e az egyes megbeszélések vonzóerejét, kellemes társas életté válnak-e ezek az estébe hajló délutánok?

A törekvés ugyanis az: valóságos paraszti klubélettől kell fejleszteni a szakköri mozgalmat. Az ismeretszerzés és a meghitt beszélgetések, kedvelt időtöltések közös ottho- nává. Legyen ez ugyanakkor a mezőgazdasági tudomány és gyakorlat „találkozó helye”, ahol olykor kutatók és föld- művesek cserélnek tudást-tapasztalatot. Az üzemi körök mellett körzeti szakkörök alakítása is szükségesnek mutat- kozik a növényvédők és a gazdaságvezetők számára.

A szaköri mozgalom kerékkötőjeként emlegetik a pénz- ügyi megfontolásokat. Tiszteletdíjas megbízatás-e a szakkör- vezetés, vagy másodállás? — ennek firtatása; valamint a gyanúsítgató, bogarászó elszámoltatások már több lelkes agronómus kedvét elvették e mozgalom istápolásától. Az illetékes tanácsi vezetők segítsenek az ilyen problémák ér- dembeli elintézésében.

A klubszerűen élő — tanuló és szórakozó — üzemi szakkörök hasznosságához nem fér kétség. A nagyzemű termelés és a paraszti élet egyaránt indokolja a szakmü- veltséget gyarapító, közösségi-baráti érzést tápláló paraszti- klubok megalakítását a tsz-ekben. Persze, megérteni és elmélkedni ezen csak fél lépés előre, — tenni és áldozni kell valamit életrehívásukért és életbentartásukért.

BALOGH ÜDÖN

Napi 60—65 gépkocsiszerviz

Két hétről öt napra rövidült a vállalási határidő az új telep üzembe helyezésével

Sűrűn cseng a telefon a két új szerviztelep megnyi- tására — hangzik a tájéko- ztatás. Először Békéscsabán, gépkocsi garanciális javítá- sához. Egyebeként jelenleg az említett új típusú Moszk- vicson kívül az ugyancsak új igen sokat jelent, mert a környékbeli községek, váro- sok gépkocsijait jóformán le- kapcsolja Szegedről, s ezzel lényegesen sikerül az eddigi zsúfoltságot enyhíteni. Azon- kívül az utóbbi időben a Pedig a gépkocsi több Sze- gedén, hogyan történhetett meg mégis ez a rendkívül kedvező határidő-rövidítés. Erre Ambrus Ignációl, az autójavító vállalat szegedi szerviztelepének vezetőjétől kapjuk meg a választ.

— Nem történt csoda, csak éppen lehetőség nyílt

több speciális szerszámot kaptunk a Moszkvics 408-as gépkocsi garanciális javítá- sához. Egyebeként jelenleg az említett új típusú Moszk- vicson kívül az ugyancsak új 312-es típusú Wartburg, az új Trabant, a Volga és a Skoda 1000 MB gépkocsik garanciális munkálatait vé- gezzük. Van néhány nyugati kocsi is, de kizárólag a lottón vagy a gépkocsinye- remény-kötvényekre nyert nyugati kocsi garanciális javítását vállaljuk. Felkészült a szegedi szer- vizelet a jó idő beálltával meginduló nagyarányú autós turistaforgalomra. Különösen sok jogosítvány turista jön, s e vendégek részére természe- tesen soron kívül végzik a futójavításokat.

Reggel minden újból kezdődik

Férfititkára számítottam, de ha már nő, valamivel idősebbre. Liptai Veronika, a cipőgyári párt-alapszerveze- tek csúcsvezetőségének a tit- kára még innen van a har- mincom,* s állandóan moso- lyog, az arca is, a szeme is, egész lénye.

Hogyan került a gyárba?

A családjuk egyik ismerő- se ajánlotta a cipőgyárat. Valahogy így: „Ebben a szakmában jól lehet keres- ni...” Így lett Veronikából cipőfelsőrész-készítő tanuló Martfűn. Persze a szegedi gyár státuszában.

Munka után munka — Nem is bántam meg, szeretem a szakmát.

— És a kereset? Amit jó- sultak?

— Összinté legyek? — Igen. — De ne tessék írni. — Nem is írtam, csak úgy ma- gamban jegyeztem meg. Amikor visszatért a martfűi gyárból friss bizonyítvány- nyal, többet keresett, mint most.

— Jelenleg milyen mun- kát végez?

— A modellosztályon dolgo- zom.

— Szép cipőket tervez- nek?

— Nekem tetszik.

Juhos Márton tervező, ha ihlette van, képes egy nap alatt öt párat is elkészíteni. Itt dolgozik Veronika, s a havi keresete 1500 forint körü- lül mozog. Orabérben dolgoz- nak.

— Mikor és hogyan lett párttag?

Egy fiatal leány regénye lehetne az elmúlt tíz esztén- dő. Az ifjúsági szervezetben, a DISZ-ben, majd a KISZ- ben volt aktíva, sőt titkár is. Hathetes KISZ-iskolát végzett, sokat dolgozott a mozgalomban. Talán nem is ide tartozik: udvarolt neki egy fiú, de elmaradtak egy- mástól, mert munka után még sok munka várt Vero- nikára.

Néhány hete

A csúcsveze- tőségben szer- vező titkár volt, s amikor a régi titkár elment a gyár- ból, őt választották meg csúcsítikárnak. Néhány hete csupán.

— Milyen érzés titkárnak lenni?

Erre kategorikus választ nem lehet adni. A munka, a mindennapos tevékenység ad választ Veronika helyett. Kerülni kell és másképp kö- zselíteni, hogy kibontakozzék a titkári arc.

— Mit csinált tegnap?

— Mint titkár, vagy mint dolgozó? Ugyansem füg- getlenített beosztás a párt- titkári funkció.

Persze. Mint dolgozó reg- gel fél héttől délután kettőig a modellosztályon végezte megszokott munkáját. A fel- sőrészekkel bajlódott. Ezért kapja a fizetését, az ezeröt- száz forintot.

— Tanácskozás volt az igazgatói alap felosztásáról.

— Beleszólt-e a tárgyalás menetébe?

— Igen.

A nagyvállalat egy sab- lont adott a felosztásra, aszerint, hogy mire mennyi volt tavaly. Viszont az igé- nyek változnak. Vitatkoztak az üdülőház vásárlásán is: négyszemélyes vikendházat, vagy több kétszemélyes kem- pinsátrakt vegyennek-e. Meg ilyenek: a Sárgán levő nya- ralóba a kemény padok hely- lyett strandszékeket kellene beszerezni. Ezt Veronika

ajánlotta. Elfogadták javas- latait.

Nők között

Hogyan érvé- nyeshülhet nők között egy női vezető?

Ha mindjárt nem is gazdasági vezető, hanem párttitkár. Ha megérti a dolgozó nők problémáját, akkor talán mind- egy, hogy férfi-e a vezető, vagy nő. De ha nem, akkor könnyen kibuggyan az asz- szonyok szája: „Persze, egy férfi nem is értheti meg a dolgozó nő problémáját”.

Veronika közülük való. Szaktársak a szalag mellett dolgozók. Néha megjegyzik: — Sovány vagy, Vera! Töb- bet kellene levegőn lenned! — Még mindig bent vagy? Már hat óra!

A párttitkárnőnek gyak- ran szédül a feje. Valami gyögyoszert is szed. Talán mégis jobb lenne többet tar- tozkodni a levegőn?

— Mit csinált műszak után? Maradjunk a tegnapi- nál.

Beszélgetett egy tagjelölt- tel fél órán át, majd a KISZ-szervezet taggyűlésére ment. Annak három után lett vége. Később a Bór- ipari Tudományos Egyesület képviselőjének a tájékozta- tóját hallgatta: terveznek egy tanulmányi kirándulást a szabadkai cipőgyárba. Öt óra felé járt az óra muta- tója, amikor...

— Siettem haza, mert az öcsém egyedül van és főzni, takarítani kellett. És mos- tam is...

A tévé-híradó zökkentette ki a házimunkából, s ott maradt a képernyő előtt a fi'm végéig. Az öccse lefe- küdt. Veronika pedig elő- vette a papírjait és vázlatot készített a másnap vezető- ségi ülésre. Háromnegyed tízenkéntőkor került ágyba. Korán reggel újból kezdő- dött minden.

— Néha úgy érzem, hogy öregebb vagyok a korom- nál...

Úgy mosolyog, mintha fia- talabb lenne.

Gazdagh István